

Det anses derfor for nødvendigt at bemyndige ministeren til at fastsætte nærmere regler om afhjælpning af forstyrrelser. Bestemmelsen forventes udnyttet til udstedelse af en bekendtgørelse om afhjælpning af forstyrrelser. Bekendtgørelsen vil i vidt omfang skulle indeholde regler svarende til radiostøjlovens regler om pligt til afhjælpning af forstyrrelser.

Til § 8

Bestemmelsen vedrører tilfælde, hvor forstyrrelser stammer fra apparater, som er taget i brug før lovens ikrafttræden eller i perioden frem til 1. januar 1996 i henhold til bestemmelser udstedt i medfør af § 15.

Stk. 2 omfatter de kategorier af apparater, hvor der ikke i dag eksisterer bestemmelser (grænseværdier).

Det påhviler ejeren (brugeren) af det forstyrrende apparat på egen bekostning at træffe sådanne foranstaltninger f.eks. med hensyn til filtrering, afskærmning, frekvensændring eller indskrænkning af benyttelsestiden, at den forstyrrende udstråling eller anden afgivelse af elektrisk energi formindskes til en grad, der sikrer forstyrrelsesfri modtagning af de i stk. 1 nævnte radiotjenester.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 2, stk. 2, i radiostøjloven.

Bestemmelsen i stk. 3 giver kommunikationsministeren adgang til at bestemme, at de nye regler om afhjælpning af forstyrrelser også skal omfatte apparater, der er taget i brug før den 1. januar 1992, i de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt.

§ 8 skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 11, hvorefter ministeren kan fastsætte bestemmelser om bl.a. forbud mod markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af apparater, hvor det er konstateret, at kravene i loven ikke er overholdt. I sådanne tilfælde kan vedkommende forhandler tilpligtes at tilbagetage apparaterne.

Til § 9

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til indholdet i EMC-direktivets artikel 6, stk. 1. Den omhandler situationer, hvor der kan være behov for at afhjælpe eller undgå særligt alvorlige forstyrrelser og for at give en særlig beskyttelse af offentlige telekommunikationsnet eller modtage- eller sendestationer, der anvendes til sikkerhedsformål.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til regulering af brugen af højfrekvensapparater. Der vil i princippet blive tale om en videreførelse af den nugældende bekendtgørelse nr. 568 af 20. november 1984 om støjspænding og udstråling fra højfrekvensanlæg, som er udstedt i medfør af radiostøjloven.

Bestemmelsen i stk. 2 viderefører § 7 i radiostøjloven. Bestemmelsen forudsættes kun anvendt i særligt begrundede tilfælde, hvor en forstyrrelseskilde rammer livsvigtige eller særlige samfundsvigtige tjenester, f.eks. nødtjenesten på en kystradiostation eller en brandtjeneste. Bestemmelsen giver mulighed for hurtigt at gribe ind og kræve driften af det forstyrrende apparat standset øjeblikkeligt, f.eks. ved at plombe anlægget.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til § 4 i radiostøjloven.

Bestemmelsen forudsættes kun anvendt i særligt begrundede tilfælde. Det tilsigtes med denne bestemmelse at skabe en præventiv beskyttelse af visse vigtige modtagestationer.

For samfundsvigtige radiotjenester, som f.eks. landets kommercielle radioforbindelser med udlandet eller forbindelser med skibe og luftfartøjer, herunder sikkerheds- og redningstjenester, kan det være af afgørende betydning, at enhver mulighed for forstyrrelser på forhånd kan udelukkes. Kommunikationsministeren bemyndiges derfor til at iværksætte ekspropriation i de tilfælde, hvor der ikke med hjemmel i loven kan sikres en samfundsvigtig radiotjeneste tilstrækkelig beskyttelse mod forstyrrelse.

I visse tilfælde er det en forudsætning for tilfredsstillende modtagning, navnlig for militærets radar- og pejlestationer, at der ikke rejser sig for store fysiske hindringer i form af bygninger i nærheden af sende- eller modtagestationer. Der må derfor kunne nedlægges forbud mod bebyggelse, eventuelt over en vis højde, inden for et nærmere angivet område til beskyttelse af samfundsvigtige tjenester.

Forbud i henhold til denne bestemmelse imod anvendelse af visse elektriske apparater og anlæg eller mod opførelse af bygninger osv. vil ske ved pålæg af servitut på ejendomme om fornødent gennem ekspropriation efter sædvanlige regler herom.

Til § 11

Bestemmelsen i stk. 1 er en udmøntning af EMC-direktivets artikel 3, der pålægger medlemsstaterne at sikre, at der kun markedsføres og ibrugtages apparater, som opfylder direktivets krav.

Kommunikationsministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven og de i henhold hertil fastsatte bestemmelser.

Bestemmelserne i direktivet indebærer, at der i EMC-mæssig henseende som hovedregel ikke skal foretages en generel registrering eller godkendelse af